

[Justitsministeren.]

på, at det forslag til ændring af sterilisations- og kastrationsloven, der netop har været til behandling her, og som tilsigter at nedbringe ventetiden for sterilisation af mænd, muligvis kan medføre, at antallet af legale aborter i et vist omfang mindskes.

Inge Fischer Møller (S):

I forlængelse af justitsministerens bemærkninger skal jeg på socialdemokratiets vegne klart afvise forslaget. Vi mener, at det er et paradeforslag, der slet ikke er brug for.

Kirsten Sparre Andersen (V):

Det foreliggende lovforslag er næsten identisk med et lignende forslag, der tidligere er fremsat af kristeligt folkeparti. I venstre er vi delte med hensyn til det formålstjenlige i en sådan tvungen dobbelt rådgivning.

Erlendsson (FP):

Jeg kan i det allervæsentligste tilslutte mig de udtalelser, der kom fra justitsministerens side. En ændring som den, der er foreslået, kunne have den virkning at forsinke gennemførelsen af en svangerskabsafbrydelse med de uheldige virkninger, det har, idet som bekendt risikoen ved en abort forøges, jo længere tid der går. Jeg tror, det vil være uden betydning at påtvinge en sådan tvungen vejledning, når det drejer sig om at mindske antallet af aborter.

Aase Olesen (RV):

Jeg vil gerne afvise forslaget og gentage min henstilling, som jeg er kommet med mange gange, til kristeligt folkeparti om at undlade disse uendelige genfremsættelser af hensyn til arbejdet her i folketinget.

Hagen Hagensen (KF):

Måske er det også forkert under dette forslag, at det er en mand, der på gruppens vegne fører ordet. Jeg skal blot sige, at jeg synes, vi nogle gange har drøftet disse ømtålelige problemer. Jeg ønsker kvinder al den form for vejledning, der overhovedet kan gives, men jeg mener også, der må være en valgfrihed hos kvinden med hensyn til, hvilken form for vejledning hun vil have.

Poul Dam (SF):

Da der ikke foreligger nye momenter, siden man sidst afviste tanken om obligatorisk rådgivning, skal også jeg afvise dette forslag.

Hanne Reintoft (DKP):

Heller ikke jeg ser nogen som helst grund til at genoptage forslaget, og jeg skal dermed afvise det.

Ordføreren for forslagsstillerne (Inge Krogh) (KrF):

Fra næsten samtlige ordførere er det blevet fremført, at der ikke er nye momenter i sagen, og at forslaget har været fremført før, hvad jeg så udmærket ved. Nu vil jeg henholde mig til, at de to gange, det har været fremsat, har både den nuværende justitsminister og den tidligere justitsminister sagt, at man ville se tiden an, fordi der, da det blev fremført sidste gang, ikke var gået så lang tid. Jeg synes, tiden med al tydelighed har vist, at antallet af aborter stiger. Det er sådan, at tallet det første år efter, altså i 1974, steg med 50 pct. I 1975 steg det ganske vist kun med 15 pct., men vi har altså et abortantal på op mod 28.000.

Hvis man følger dagspressen og også Ugeskrift for Læger om dette spørgsmål, vil man se, at det er noget, der vækker megen uro på afdelingerne, ikke blot på grund af pladsmangelen, men også på grund af de psykiske vanskeligheder, man er klar over at kvinderne er i. Som én siger: man er aldrig så ensom, som når en kvinde selv skal tage en beslutning om, hvorvidt hun skal have sit foster dræbt.

Man kan sige, og det er også blevet sagt her flere gange, at der er mulighed for vejledning, men hvis man har fulgt dagspressen, så vil man også vide, at overlæge Vagn Sele fra Hillerød har udtalt, at 25-30 pct. af de kvinder, der kommer ind for at få foretaget abort, ikke har underskrevet den erklæring om, at de har fået vejledning. De kan måske have fået vejledning, selv om de ikke har underskrevet, men den kan næppe have været så forfærdelig grundig, og hvor grundig har den været i de andre tilfælde?

Jeg mener, og det mener mange overlæger, der behandler disse problemer, at der bør tales med denne kvinde, og det gøres